

Bakalářská práce studentky **Evy Trnkové** s názvem „*Kouřimská kniha testamentů z let 1511–1547*“ si kladla za cíl provést diplomatickou analýzu druhé nejstarší dochované kouřimské knihy kšaftů a v kontextu dějin královského města Kouřimi 1. poloviny 16. století stanovit historickou hodnotu tohoto pramene. Autorka – pracovnice Muzea Kouřimska v Kouřimi – sice volila tematiku sobě blízkou, nicméně 1. polovina 16. století doposud není dostatečně prozkoumána.¹ Výzvou též bylo proniknutí do dobové testamentární praxe, neboť právní dějiny nebyly součástí studijního programu. Už na tomto místě je třeba studentku velmi pochválit, protože se výzkumu zhostila velmi zodpovědně a zpracováním pramene se jí podařilo přinést nové poznatky k dědické praxi pražského právního okruhu 1. poloviny 16. století.

Práce čítá 85 stran, struktura práce je promyšlená. Text dosahuje dobré jazykové úrovně, taktéž podoba citační normy je náležitě používána. Po obligatorním úvodu, v němž autorka uvedla cíl a koncepci své bakalářské práce, následuje stručný přehled dějin sledované lokality se zvláštním zaměřením na 1. polovinu 16. století. Třetí kapitola je věnována diplomatickému rozboru pramene. Je třeba pochválit velmi detailní analýzu zkoumané knihy, díky níž se podařilo zjistit, že ve sledované době byla část kšaftů zachycována do knihy, část mohla ještě zůstat v listinné podobě. Dokládá to zadní část knihy, do níž byly v pozdější době při převazbě připojeny dochované listinné kšafy. Studentka též díky připojenému rejstříku spočítala, kolik zápisů se minimálně nedochovalo. Upozornila proto na limity pramene, jehož historická hodnota je i přesto velmi vysoká, neboť poskytuje jedinečný pohled na život kouřimského obyvatelstva 1. poloviny 16. století. Toto konstatování též doložila v podobě rozsáhlé kapitoly věnované výpovědní hodnotě testamentů. Zajímavý je též poznatek, který vzešel z komparace Koldínových Práv městských z roku 1579 a dobové praxe, jež vyplývá z dochovaného pramene. Studentka v této souvislosti upozornila, že až na některé výjimky odráží kouřimská kniha kšaftů dědickou právní praxi, kterou později zprostředkovala Koldínova Práva.

Práci uzavírá soupis pramenů a literatury. Obrazovou přílohu studentka průběžně vkládala do textu, který pro názornost doprovodila i několika názornými grafy.

¹ Studentka mj. využívala text mé studie *Královské město Kouřim v první polovině 16. století v lokálním a celozemském kontextu*, jež byla přednesena v Kouřimi na konferenci Matouš Collinus z Chotěřiny (1516–1566) dne 2. června 2016 a měla by být v nejbližší době v původním znění publikována v časopise *Antiqua Cuthna*. V textu je na tuto skutečnost upozorněno.

Předkládanou bakalářskou práci považuji za kvalitní badatelský počín a doporučuji ji k obhajobě.

doc. PhDr. Jana Vojtíšková, Ph.D.